

INTERN

UFO-Sverigeinformation

**Konfidentiellt textmaterial ENBART avsett för UFO-Sveriges lokalgrupper, distriktschefer, fältforskare och övriga aktiva medarbetare inom Riksorganisationen UFO-Sverige.
INNEHALLET FÅR ICKE DELGES TREDJE PART.**

Utges av Riksorganisationen UFO-Sveriges Centralgrupp.
Redaktionens adress: SAT/Mats Nilsson, Östra Thulegatan 43, 733 00 SALA.
Redaktionens telefon: 0224/121 82
Tryckning och distribution: Leif Andersson, Ryd, 390 60 FARJESTADEN.
Utkommer ca 10 gånger per år. Prenumeration 35 kronor för kalenderår genom inbetalning av beloppet till postgirokonto 35 44 51-7 Leif Andersson

Det är för få lokalgrupper som gör någonting inom UFO-Sverige. För att kunna bredda kunnandet om UFO-problemet i Sverige måste lokalgrupperna ta egna initiativ. Det finns några få sådana grupper som tar egna grepp och kör med utåtriktad verksamhet. Exempel på detta är Nyköpings-gruppens storartade evenemang UFO-78, Köpings-UFO-förenings utställning under sommaren, SAT:s egenhändigt gjorda forntidsfilm - Forntida Gåtor -, Enköpings-gruppens preliminära planer på ett teleskopbygge. Jag vill passa på att efterlysa fler sådana grupper. Sitt inte bara i er lokal och diskutera UFO-problematiken, utan gå ut och hjälp till att skapa opinion för UFO-problemet. Det är faktiskt många som ställer stora krav på andra och då i första hand på centralgruppen, men ber man dom uträtta något själva, då slås det bakut och man får till svar VI HAR INTE TID???

En annan sak man kanske skulle önska sig är att samarbetet mellan de olika lokalgrupperna var lite mera påtagligt. Vi som bor i Mälardalen har börjat få igång ett ganska så bra samarbete. De lokalgrupper som det här gäller är grupperna i Sala, Västerås, Köping, Enköping och Nyköping.

Tyvärr finns det föreningar som föredrar att sitta och dega på sina respektive orter. VARFÖR??? Enade blir vi starka.

Ni som har föreningar på relativt nära håll tag kontakt med varandra. Åk på varandras möten, lägg upp filmturnéer ihop, hyr föredragshållare tillsammans.

Nu ska jag berätta något positivt: Inströmningen av material till Intern UFO-Sverige Information börjar arta sig, det kommer ganska ofta brev till oss på redaktionen. Men vi behöver mycket mer. Framförallt efterlyser vi SF-noveller och färdiga artiklar i intressanta ämnen. Skriv dessa med största radavstånd så vi kan redigera dessa sen.

Håkan

UFO-FÖRENINGAR HÖR UPP!

Hjälp oss att dokumentera svensk UFO-historia.

AFU's bibliotek arkiverar inte bara böcker utan också föreningsmaterial såsom medlemsblad, programblad, stadgar, allmän medlemsinformation, affischer, verksamhetsberättelser, etc. Detta material kan ha stor betydelse vid framtida forskning om UFO-sakens utveckling i Sverige.

Gör det till en regel att alltid skicka föreningens material till AFU.

Adress: Arbetsgruppen för ufologi, Box 5046, 151 05 Södertälje 5.

SVARTA RINGAR RUNT URANUS

De nyligen upptäckta ringarna runt planeten Uranus skapade en viss uppståndelse bland astronomerna. Det kommer emellertid att bli mycket svårt att göra observationer av ringarna. Nyligen gjorda försök att fotografera dem gav "bara en lätt antydning om att det fanns några ringar", framhåller tidskriften New Scientist. I motsats till de ljusreflekterande istäckta partiklarna i Saturnus vackra ringar tros partiklarna i Uranus ringar vara mörka och bestå av beståndsdelar som liknar dem som finns på ytan av planetens månar.

CENTRALGRUPPENS TELEFONNUMMER

Som tidigare framgått, vid planeringskonferenser och notiser i denna tidning, har centralgruppens arbete antagit proportioner, som omöjligen kan klaras av en enda man.

Jag avser i första hand bemanningen av centralgruppens telefon 0221/31025. Många har den åsikten, att någon alltid skall svara på detta nummer och blir mäkta förgrämnade när de möts av en automatisk telefonsvarare. Andra har en fix idé, att de måste tala med mig (Thorvald), om något som gäller verksamheten.

Telefonsvararen anvisar andra nummer när jag inte är hemma och kan svara själv. Ring alltså vidare på dessa, eller ring direkt till Karl-Olov telefon 0221/17702 eller Ingvar 0221/16182, om ni vill ha kontakt med centralgruppen.

Hela verksamheten bedrivs ju som idéellt arbete på fritid - och fritid i mitt fall infaller inte när "vanligt folk" är lediga! Jag arbetar skift och är således sällan hemma på kvällar och helger. Skall ni ha tag i mig är det lämpligast mellan klockan 08 till 09 på förmiddagarna - men vissa dagar jobbar jag förmiddagsskift.

Hela UFO-Sveriges utåtriktade verksamhet och tidningen UFO-Information har blivit lidande p.g.a. den mängd telefonsamtal, som strömmar in dagligen. Därför har denna telefontid måst tillämpas under senare tid för att överhuvud taget få någonting uträttat. Mest är det ensamma människor, som ringer och vill "prata tefat" - en massa frågor om UFO, som vederbörande lika väl kan få svar på genom att ta del av befintlig UFO-litteratur och läsa UFO-Information. Dessa samtal från allmänheten brukar ta 4 till 5 timmar i anspråk varje dag och resultatet blir förödande: INGEN TID BLIR ÖVER FÖR KONKRET ARBETE. Därför är telefonsvararen inkopplad när för mycket arbete hopar sig och de som har initiativ att ringa vidare slussas över på anvisade telefonnummer.

Själv ringer jag upp Karl-Olov och Ingvar dagligen och kollar om något "viktigt" inkommit, som fordrar min medverkan. För det mesta klarar de av dessa samtal själva. Söker ni mig speciellt så går det att få fram ett meddelande den vägen och jag kan ringa upp senare. Tidvis står dessa båda nummer också i radioförbindelse med mig.

Vad jag vill ha fram är detta: Verksamheten kan inte hängas upp på en enda person, när det finns andra som kan klara en rad uppgifter. Telefonproblemet gäller alltså samtal från allmänheten, men har kommit att drabba även läsare av Internbladet, eftersom det är svårt att få tag i mig på telefon. Försök förstå situationen och gör inte som en repr. för en lokalgrupp, som ringde vidare på anvisat nummer och klargjorde: att "om inte Thorvald svarar på telefon kan dom lika gärna lägga av som centralgrupp!"

Skall jag sitta och nöta ändan på skrivbordsstolen och syssla med ovesäntligheter, t.ex. telefonsamtal av allmän karaktär, organisatoriska frågor etc, blir ingenting uträttat och hela verksamheten stagnerar - och stagnation är lika med TILLBAKAGÅNG.

Thorvald

UFO-SVERIGES STILLFILM

skall beställas skriftligen, minst 4 veckor i förväg, under adress KÖPINGS UFO-FÖRENING, Box 151, 731 01 KÖPING.

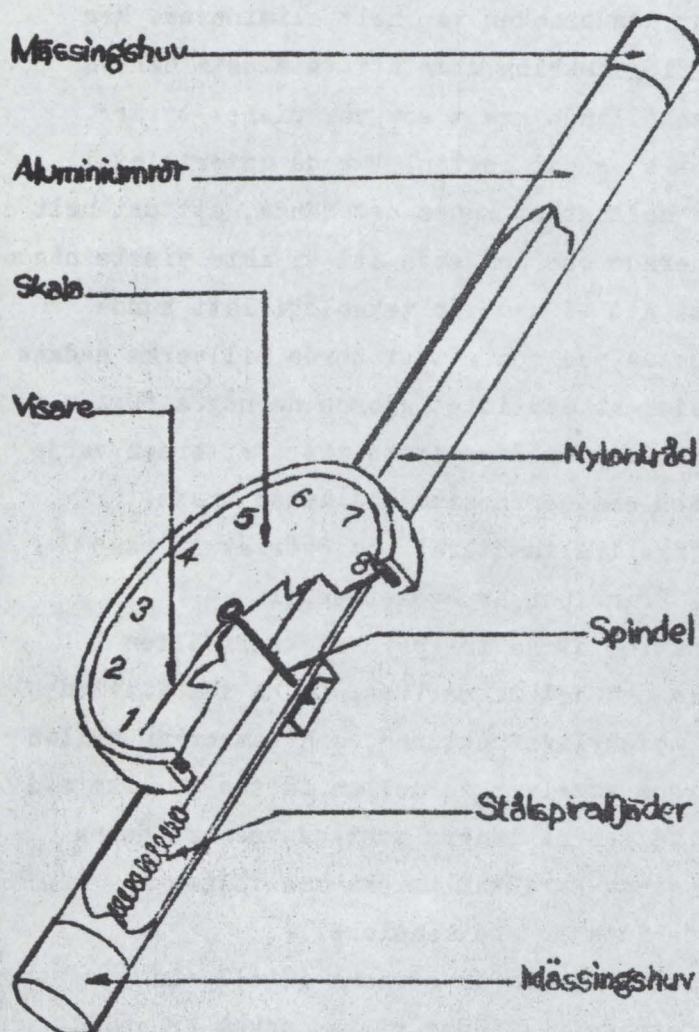
Alltså inte per telefon. Bifoga gärna svarsporto. Kommer ej bekräftelse är den upptagen önskat datum! Vi har 14 stillfilmer och väntetiden är f.n. 1 månad.

HJÄLPMEDEL FÖR FÄLTFORSKARE

Att köpa

För fältforskare och andra intresserade
Internationell Molnatlas andra förkortade
utgåvan, på Svenska. Endast 40:-
Nya utgåvan kostar 200:-
Enda skillnaden, en molnbild.
Bör finnas hos varje UFO-förening.

Adr: Sveriges Meteorologiska och
Hydrologiska Institut
Fack
601 01 NORRKÖPING.
Tel: 011/108000 (Biblioteket)

GAMMALT INSTRU- MENT TAS UPP PÅ NYTT?

Vad tror ni som läser intern ufo-information. Är detta instrument inaktuellt, för att Wilbert B. Smith konstruerade instrumentet någon gång på 50-talet. Eller är det aktuellt men bara fallit i glömska. Kanske det finns bättre instrument att göra dessa mätningar idag. På följande två sidor tar vi upp hur instrumentet fungerar. Det är ett utdrag ur boken: Fakta om flygande tefat och deras drivmetoder. av Wilbert B. Smith

Vi vill gärna ha kommentarer och synpunkter från våra läsare. Sänd dessa till SAT, Östra Tulegatan 43, 733 00 SALA.
Tel: 0224/121 82

Utdrag, ur boken "Fakta om Flygande Tefat och deras Drivmetoder"

Av Wilbert B. Smith. Parthenon förlag 1967.

Citat: (sid 27) Materiens Sammanhållande Krafter.

Som vi vet består materia av smådelar som hålls ihop av krafter, vars natur vi inte riktigt är på det klara med. Vi har utvecklat många eleganta teorier för att förklara några av naturfenomenen, och så ha vi tillfogat några "korrigeringar" för att våra teorier skall passa in på de övriga.

Då och då ställs vi inför något som inte kan förklaras med våra teorier, och varför inte då medge att våra teorier är inadekvata, förkasta dem och börja på nytt igen. Men vi kan inte förmå oss att radera ett så elegant matematiskt mästerverk, så i stället vänder vi ryggen åt nya fenomen och vägrar helt enkelt att kännas vid dem. Det är vad vi gjort beträffande materiens sammanhållande krafter.

För några år sedan inträffade några ganska svåra, oförklarliga flygkatastrofer. Rymdfolket tillfrågades då genom våra "kontaktmän" om dessa katastrofer möjligen berodde på att flygplanen kommit för nära deras farkoster. Vi fick då veta att ett mycket litet antal av våra plan hade skadats på det sättet, att tefatspiloterna numera iakttog den allra största försiktighet, och att vi därför kunde räkna med att den orsaken var helt eliminerad. Men vi fick också veta att våra piloter flög omkring utan att ta minsta hänsyn till de regioner med reducerad sammanhållande kraft som vår planet tyvärr är behäftad med, och ofta råkade in i en sådan region. Var då materialet i deras plan inte av tillräckligt stor hållbarhet kunde det hända, att det helt enkelt föll i sär.

När vi opponerade oss och sade att vi inte visste någonting om sådana regioner, fick vi veta att vi med vår teknologi lätt kunde konstruera en apparat att upptäcka dessa med och att vi borde tillverka sådana apparater och ge akt på vad de registerar. Samtidigt gjorde de några föga smickrande uttalande om vår benägenhet att spränga atombomber, eftersom varje sprängning skapade sådana regioner med reducerad sammanhållande kraft.

Man gav oss sedan principen för en "Kraftfältsmätare" och överlät åt oss att arbeta ut en detaljerad ritning. Principen är mycket enkel.

All materia hålles ihop av en kombination av de tre primära kraftfälten i naturen: det termiska, det elektriska och det magnetiska. Denna kombination är karaktäristisk för vad vi kallar molekylärstrukturen, och samverkan mellan fälten är icke endimensionell. Eftersom växelverkan mellan fälten är lika med summan av de närliggande fälten och fälten på längre avstånd, så kan denna växelverkan användas för att påvisa vissa karaktäristiska hos fälten i bakgrunden just på grundval av att de inte är endimensionella.

"Kraftfältsmätaren" består av en nylontråd, som är sträckt intill sin brottgräns och som är fästad vid en stålspiralfjäder vilken också är spänd men under brottgränsen. Nylontråden är fästad vid en spindel, som driver en rörlig visare, så att varje rörelse av tråden överföres till visaren, som rör sig över en skala. När instrumentet tillverkades användes en

fiskelina av nylon, som man provsträckte för att få fram hållfastheten. Sedan insattes nylontåden i apparaten, fästes med sin ena ände vid spiralfjädern sträcktes intill 75 % av sin sträckfasthet, och fästes därefter med sin andra ända medelst en packningsring i en klämma. Denna var av något mjukare material, för att inte deformera nylonen. Hela instrumentet fick sedan stå några dagar, varefter man kontrollerade dess stabilitet, ställde visaren på skalans mittpunkt och ansåg instrumentet vara färdigt för användning. (Se ritning!) Om man tillverkar instrumentkroppen av aluminiumrör med ungefär en halv tum diameter och 10 tum långt, får man en god temperaturutjämnning och en förändring av temperaturen på c:a 40°C ger bara ett utslag av $\frac{1}{2}$ grad på en 12-gradig skala. Apparaten gav inte någon märkbart utslag vid förändringar i fuktighet eller barometertryck. Storleken på instrumentet tycks vara utan betydelse och man har tillverkat instrument av en mängd olika material som fungerat perfekt. Tyvärr vet vi inte för närvarande något sätt att justera dessa instrument och det bästa vi kan göra är att använda dem för kvalitativa undersökningar.

Tillsammans med mina kollegor har jag undersökt de områden genom vilka flygplan passerat just innan de råkat ut för dessa oförklarliga katastrofer, och fann flera regioner med reducerad sammanhållande kraft, där våra mätare har visat utslag på flera grader. Dessa regioner tycks vara ungefär cirkelformiga med en diameter av ungefär 300 m och sträcka sig ganska långt uppåt. En del har upptäckts från flygplan vid passage igenom dem, och lyckligtvis har då flygplanen vid dessa tillfällen varit starkt nog att tåla påfresningarna.

Det ser ut som om materialet hade större hållfasthet norrut än längre söderut, men vi kan inte ännu säga om detta äger allmängiltighet. Vissa regioner tycks i alla fall ständigt ha en reducerad sammanhållande kraft. Vi vet inte om dessa regioner med reducerad kraft är i rörelse, eller om de bara helt enkelt försvinner, men vi vet att när vi efter tre eller fyra månader försökte lokalisera dem på nytt, så kunde vi inte hitta ett spår av dem.

Problemet med den reducerade sammanhållande kraften vore därför, tycks det mig, värt en mera omfattande vetenskaplig undersökning.

Men på grund av våra kunskap i ämnet kommer från en något okonventionell källa, har våra ansträngningar att påkalla officiellt deltagande i undersökningarna tyvärr bara resulterat i att ännu några brev sattes in i pärmen för "tokiga idéer". Slut citat.

- o - o - o - o - o - o - o -

Vem som helst kan visa att han har gott omdöme helt enkelt genom att förklara att du har det.

- o - o - o - o - o - o - o -

Det viktiga är inte vad man vet utan vad man kan komma på i rätt ögonblick.

- o - o - o - o - o - o - o -

LERSÄTER

Den 8-9-10 sept. var det åter dags för fältforskkurs i Lersäter. Införhållande till förra årets utbildning var kursen i år tre dagar.

På fredagen var det nybörjarkurs och det var ca. 40 personer som var med för första gången. Största vikten under fredagen lades vid utredning av UFO-fall.

Efter maten var det misstolkningsfenomen och sammanfattning av grundkursen.

På lördagen körde man igång kl: 10.00 och det var Jaan Noor som stod för de två första lektionerna om intervjumetodik och vittnespsykologi. Även denna gång fick vi ta del av den bandade intervju som visserligen var rolig så det förslog men ej att rekommendera i sådana sammanhang. Turligt nog fick man också veta hur en intervju skall gå till.

Sedan delades "eleverna" upp i sex grupper och tilldelades var sin bandspelare för att själva prova på konsten. Som exempel hade valts Nävekvarnsfiskaren Karl Johanssons upplevelse. Och sex personer fick agera fiskaren efter att ha läst på hans redogörelse. Men man var duktiga och fem av de sex grupperna knäckte nöten och kom fram till att det Karl Johansson sett var rymdskrot, vilket det också var.

Efter en mycket välsmakande lunch var det dags för praktiska övningar och då tog Ingvar Damm över. På gårdet utanför kursgården fanns tre landningsavtryck efter en UFO. Fem personer fick i uppgift att undersöka avtrycken. Man fotade, mätte och tog markprover allt i enlighet med vad man lärt sig på teorin. Och man kom snart fram till att avtrycken var fejkade. Hela undersökningen videobandades så man kunde gå tillbaka och se vilka fel man hade gjort.

Sen var det Karl-Olov Petterssons och John Wirelius' tur att visa tekniska hjälpmedel. Dom visade bl.a. olika typer av metallsökare och detektorer. Material som man kan få till ett överkomligt och som många gånger kan vara till stor hjälp vid komplicerade undersökningar.

Carl-Anton Mattsson och Per Fork tog hand om utredningsmetodik vid fall med många vittnen och bl.a tog man upp det kända Nyköpingsfallet från 8/1 -77. Och i den lektionen visades hur seriösa fältforskare arbetar (och bör arbeta).

Fram på lördagkvällen var det dags för den första gästen, Överstelöjtnant Anders Hjulström, som berättade om luftbevakning och samarbetet med UFO-Sverige. Privat är Hjulström positiv till ufofrågorna men han var noga med att poängtera att försvaret inte har något till övers för besökare från rymden. Han uppmanade dock alla lokala grupper att höra sig för med militären på resp. ort om lån av bevakningstorn. Tack vare UFO-Sverige har telefonsamtalen till oss om oförklarliga flygande föremål minskat markant sade Hjulström.

Den underhållning som följde var både uppskattad och rolig. Det var både musik och trolleri. För musiken svarade Åke Gustavsson, Han kunde verkligen hantera instrument, inte bara dragspel och fiol, han spelade praktiskt taget på allting. Såg, blomkrukor ja till och med pipa. Trolleriet stod naturligt vis Anders Gernandt för. Han utförde sina trick med säker hand.

Försvaret kom åter in i bilden senare under kvällen, då Fanjunkare Kent Sigvardsson demonstrerade olika former av ljusfenomen. Han sköt med signalpistol, lysgranater och fallskärmsbloss.

Tyvärr satte vädrets makter stopp för flygningen. Hela kvällen hängde täta låga moln över kursgården och stundtals vräkte regnet ner.

Under lördagen demonstrerades också hur man på ett enkelt sätt kan göra en avståndsbedömning med hjälp av den s.k. streckfingersmetoden. Den kommer vi att ta upp i ett senare nummer av Internbladet.

På söndagen tog Thorvald upp en mycket viktig del av utbildningen nämligen kontakten med myndigheter och massmedia. Under rubriken sammanfattning fick deltagarna komma med kritik på gott och ont. Man tyckte att kursen i dess nuvarande form var rätt tröttande och olika alternativ till en förändring togs upp. Man enades slutligen om att nästa år förlägga grundkursen och repövningen vid två olika tidpunkter, för att inte få så digert program. Grundkursen kommer således att hållas under maj månad och fortsättningskursen någon gång under augusti, med hopp om bättre väder.

Mats

VALBEREDNING?

Som framgår av protokollet från planeringskonferensen i Nyköping gjordes ett försök att få centralgruppen att fungera som valberedning inför nästa riksstämma.

Om nu centralgruppen "aningslöst" hade åtagit sig att fungera som valberedning hade kanske de som röstat på Köpings UFO-förening för omval till centralgrupp under riksstämmans pågående förhandlingar, fått höra att Köpings UFO-förening inte är valbar.

Enligt gällande svensk praxis och föreningsteknik är en valberedning inte valbar och man kan på detta sätt göra sig kvitt en styrelse och med sådana metoder manövrera hela verksamheten i önskad riktning.

UFO-Sveriges beredskap mot "kupp-metoder" är emellertid, sedan 1973, mycket god.

Men förslaget om en valberedning är gott och har ett visst berättigande. Finns det därför någon lokalgrupp, eller två enskilda medlemmar, som kan fungera som valberedning, så hör av er till Internbladets redaktion snarast.

Valberedningen skall ta fram två till tre lokala UFO-Sverige-grupper, som är villiga att kandidera till centralgrupp och redovisa dessa inför riksstämmans interna förhandlingar. Men kom ihåg, att ni inte kan nominera er själva, eller den lokalgrupp ni tillhör. Jobbet är vikt för förmågor, som inte ämnar kandidera till centralgrupp vid nästa riksstämma.

Riksstämman äger rum lördagen den 7 april 1979 i Folkets Hus i Köping.

- o - o - o - o - o - o -

STÖDFONDENS POSTGIRO

23 90 52 - 4

SPÖKPARTIKELN SOM KLARAR ALLT

Än har vi människor långt kvar innan vi kartlagt naturens innersta väsen. Forskarna vid Cern-anläggningen i Schweiz har kommit en bit på väg och den senaste upptäckten är en elementarpartikel som mycket väl kan revolutionera våra telekommunikationer. Partikeln kallas neutrino och har den lilla egenheten att den obehindrat tränger igenom allting... Med ljusets hastighet går den rätt igenom världshaven, genom hur mycket stål och betong som helst eller tvärs igenom jorden om vi från Sverige i framtiden vill telesnacka med någon i Kina. Utan att låta signalen ta omvägen över jordens krökta yta, alltså.....

Vet du vad en neutrino är för något? Inte? Ändå rusar varje sekund hundra biljoner -alltså 100 000 000 000 000 - neutrinos som projektiler rakt igenom din kropp! De kommer från solen och har en hastighet av 300 000 kilometer i sekunden. Man tror idag att denna "spökpartikel" - som saknar både massa och laddning! - snart kommer att revolutionera kommunikationerna lika radikalt som Marconis trådlösa telegrafi gjorde på 1890-talet.

Framför allt hoppas man att neutrinorna äntligen ska göra det möjligt att kommunicera trådlöst med ubåtar under vattnet.

Det är just det faktum att neutrinon varken har elektrisk laddning eller massa som gör den så användbar - och gjorde den så svår att upptäcka. En neutrino kan passera genom en biljon kilometer järn utan att kollidera med en enda järnkärna. Och den kan med lätthet gå rakt igenom de största stjärnorna i universum!!

Förutsades 1933

Som fallet har varit med många andra elementarpartiklar förutsades neutrinos existens långt innan den upptäcktes. Det var den österrikiske fysikern Wolfgang Pauli som 1933 framhöll att symmetrin i mikrovärlden helt enkelt krävde förekomsten av neutriner (eller små neutrala partiklar, som ordet egentligen betyder).

Eftersom neutrinorna går rakt igenom mätinstrumenten utan att påverka dem var det med den tidens teknologi omöjligt att identifiera dem. Först 1956 hade man fått tillgång till så sofistikerade apparater att partikeln slutligen kunde påvisas med hjälp av en reaktor i Los Alamos, USA.

Påvisas i bubbelkammare

Idag framställs neutriner bl.a. i den stora atomkrossen CERN utanför Genève, som även Sverige är delägare i. Här accelereras atomkärnor - protoner - upp till energier på otroliga 400 miljarder elektronvolt eller GeV. De härvid producerade neutrinorna och deras spegelbilder antineutrinorna leds in i en s.k. bubbelkammare fylld med den tunga vätskan freon. Genom att sedan fotografera kollisionsspåren i vätskan kan man indirekt påvisa partiklarna, som inte själva lämnar några spår.

Om man istället låter en neutrino passera vatten, kolliderar den en gång för vart sjuttonde ton vatten den genomtränger. Det behövs alltså stora kvantiteter vatten tillgängligt för att partikeln ska ge sig till känna. Världshaven förfogar över den kvantiteten och det är just det som gör neutrinon så användbar för undervattenskommunikation.

Den amerikanska marinen har nu inlett ett mångmiljonerprojekt för att undersöka att med hjälp av neutrinos etablera trådlös förbindelse med ubåtar.

Neutrinokanon

Redan i vår görs i sammararbete med kärnfysikerna vid Western Washington University i Bellingham ett försök att sända ett knippe neutrinos snett genom jorden från Fermi-laboratoriet i delstaten Illinois till Pudget-sundet utanför Seattle i delstaten Washington 2750 kilometer längre västerut. De mikroskopiska projektilerna avfyras från en speciell "neutrinokanon" i impulser som påminner om morsekod. När neutrinoknippena kolliderar med partiklar i vattnet vid mätstationen dechiffreras de med hjälp av extremt känslig apparatur.

Om försöket lyckas kan det komma att innebära en fullständig revolution på kommunikationssidan, framhåller projektledaren dr Peter Kotzer. Redan nu skyntar möjligheten att utveckla systemet så att det kan förmedla även komplicerade signaler som tv-vågor och annan mycket sammansatt information.

Liksom laserstrålen kan neutrinostrålen riktas mot mycket avlägsna mål utan att förlora energi, men går till skillnad mot denna och de elektromagnetiska vågorna rakt igenom jorden istället för runt den.

Militärt intressant

Troligen blir också neutrinokommunikation i ett framtida kärnvapenkrig den enda möjligheten att meddela sig, säger den amerikanske flottans forskningschef Albert Saenz. De konventionella radiokommunikationerna kommer nämligen troligen redan i inledningskedet att slås ut av den s.k. EMP-effekten (elektromagnetisk puls), som är en hittills föga uppmärksammas "bieffekt" av atombombsexplosioner.

Det är därför inte särskilt förvånande att militären visar stort intresse för att utveckla det nya systemet med neutrinokommunikation.

Nytt kraftfält

Även civila forskare är intresserade av neutronen, framför allt som ett medel att tränga ännu längre in i materiens mikrokosmos. Neutronen är den enda elementarpartikel som uteslutande påverkas av den s.k. svaga kraften. Möjligen är den senare knuten till ett särskilt kraftfält, som ännu inte identifierats. Existerar ett sådant fält måste man räkna med en däremot svarande ny partikel, kallad den intermediära bosonen.

Dessutom bör neutrinos kunna säga oss en del om universums uppkomst och därmed ge upphov till en ny gren av astronomin. Just nu planeras ett neutrino-teleskop, vars huvuddel består av en stor tank med perkloretylen ett par tusen meter under marken. Med hjälp av det ska man kunna observera bl.a. hittills okända kärnreaktioner i solens och stjärnornas inre och även upptäcka s.k. supernovor - exploderande stjärnor - långt innan de kan registreras med nu gängse metoder.

Teknik för Alla Nr 3/1978

EFTERLYSNING

Som alla vet är det mycket jobb innan Ni har tidningen UFO-Information i er brevlåda. Och mycket av det material som kommer in är artiklar ur europeiska tidningar och UFO-tidskrifter och måste därför översättas. Och översättare står inte precis att ta på hyllan.

Därför EFTERLYSER vi folk som kan översätta från bl.a. tyska, engelska, franska, spanska och finska.

Tag kontakt med centralgruppen, box 151, 731 01 Köping.

70 på UFO-internat i Lersäter Fältforskkurs höjer →

Närmare 70 UFO-iter från hela landet har under helgen varit sammandragna till en fältforskkurs i Lersäter utanför Koslva.

Med ett välfyllt kursprogram, omfattande både en grundkurs och en fortsättningskurs, har man i internatform trimmat UFO-intresserade till högre kvalitet på

UFO-utredningarna.

Misstolkningsfenomen, intervjumetodik, fotodokumentation är några av de punkter man behandlade i både praktisk och teoretisk form.

Köpings UFO-förening och Studieförbundet Vuxenskolan som arrangerade veckoslutsinternatet lyckades få god spridning på de cirka 70 deltagarna i kursen från Lund i söder till Kiruna i norr.

Gunnar Thoren från Kiruna var den mest långväga gästen.

— Det är verkligen värdefullt att komma tillsammans med andra UFO-intresserade i synnerhet som jag själv är något av en ensamvarg däruppe i Kiruna.

Gunnar satsar en hel del på sitt intresse, vilket inte bara 200-milaresan tur och retur Lersäter beviar.

— Ibland gör jag tripper på 60 mil för att utreda UFO-observationer, berättar Gunnar Thoren som har 25 kamrater i Kirunaföreningen.

Under september/oktober skall den utställning som nyligen avslutats i Köpings museum fraktas upp till Kiruna Stadsbib-

Fortsättn.
nästa sida
→

○ 70 UFO-fältforskare på kurs i Lersäter under helgen. Infälld en av handledarna Thorvald Bertelsen från Köping.

kvaliteten

liotek. Gunnar hoppas på samma goda mottagande där som den fick i Köping, trots att mycket av Åskådningsmaterialet skalats bort inför Norrlandsresan.

□ VADRET STOPPADE ÖVNING

Efter fredagens grundkurs för 30 fältforskarare fortsatte man med fortsättningskursen på lördagen. Då anslöt 30-talet "rep-gubbar" som gick grundkursen förra året. "Gubbar" är egentligen fel, för 17 kvinnor deltog i internatet.

På grund av det dåliga vädret tvingades man stryka luftbevakningsträningen, där flygobser-

vationer skulle gjorts. Diset och molnen fyllde dock en speciell funktion då man senare på lördagskvällen studerade lysgranater, fallskärmsbloss, larmminor m m, som försvaret avfyra- de. Att dessa ljussken lätt misstolkas som flygande oidentifierade föremål (UFO) är lätt att förstå eftersom diset förstärkte skenet.

□ RYMDSKROT

En autentisk UFO-rapport fick under lördagen bildad bas för ett avsnitt om Interjumetodik. En fiskare i kustbandet rapporterade i juli om ett fenomen som han trodde var ett flygande tefat. Sex fältforskargrupper i Lersåter fick prata med erfarna UFO-iter som läst på fallet, och sedan komma med förslag på vad det rörde sig om. Något tefat var det inte, men väl rymdskrot som passerade genom atmosfären. Främsta ledtråden var att UFO:t hade lyst i olika färger, en effekt som uppstår då metaller förbränns. Alla grupperna "knäckte" den nöten, liksom de flesta tefatsrapporter kan avfärdas som naturliga fenomen.

□ LANDNINGSSPAR

Under en praktisk övning fick kursdeltagarna undersöka ett preparerat landningsspar av ett förmodat "flygande tefat".

Avspärning, fotografering i färg och svartvitt skall göras innan man går fram till spåren, fick deltagarna lära sig. Spåren i Lersåter var i form av tre avtryck och en avbränd cirkel i mitten.

Först efter avståndsstudier mäts spåren — deras djup, avstånd från varandra o s v. Terrängen runt om undersöks, med geigermätare söker man efter ev radioaktivitet — något som sällan upptäcks där ett UFO tros ha landat.

Med hjälp av en videoutrustning spelades landningsövningen in och senare på kvällen diskuterades vilka fel deltagarna gjort vid undersökningen.

En höjdare vid försvaret var också inkopplad på kursen. Överstelöjtnant Anders Hjulström, chef för underrättelse- och säkerhetstjänsten vid Milö-

stab O, berättade om det svenska försvarets radarbevakning vid gränserna.

Det är sällan UFO-terna får något att bita i från försvarshall, vilket UFO-Sveriges ordförande Thorvald Berthelsen, Köping, förklarar med att radarbevakningen är riktad utåt — från landets gränser. Ett UFO som kommer rakt ner, och som bekant är det ingen omöjlighet enligt filmer och rapporter i massmedier, ger ett fast eko på radarskärmen, vilket inte alltid "syns".

□ OFÖRKLARLIGT

— Sedan sorterar militärens datorer ut fenomen som ligger utanför det militärt förklarliga, menar Thorvald Berthelsen.

Ett undantag från allt detta är det hittills oförklarliga UFO som observerades i somras utanför Gotland. Ett väldigt föremål som observerades såväl visuellt, av militära befäl och meniga, som på radarskärmen.

Sedan ett 70-tal fältforskarare nu utbildats vid Lersåtersgården skall man gå vidare med en upptryckt teoretisk handledning.

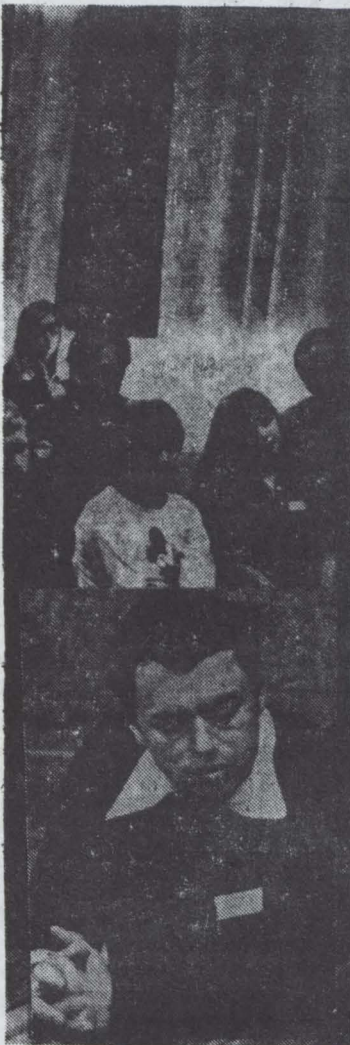
□ HÖJD KVALITET — LUGNT ÄR

Att fältforskarutbildningen lär sig bevisar Thorvald Berthelsen med att utredningskvaliteten det senaste året stigit betydligt.

— Vi befattar oss inte längre med prickar på hög höjd, såvida inte prickarna rör sig i formation osv. Nu utreder vi bara stora föremål, allt smält kan i de flesta fall klaras upp per telefon.

Man hade allmänt trott på ett högaktivt UFO-observationsår, bl a med tanke på filmen Närkontakt av tredje graden och all uppmärksamhet som följde därmed. Men det har blivit precis tvärtom. Första halvåret '78 blev de lugnast hittills. Nu i höst inrapporteras ca 12 observationer i veckan, men därav är bara något enstaka verkligen intressant.

Som avslutning säger UFO-eldsjälen Berthelsen: — Det är inte vi som ser UFO:s, det är allmänheten. Vi utreder bara.

MÖTE MED UFO

DEL 1

Av Björn-Erik Berglund

Måndagsmorgonen var jättig på alla vis. Personalen på kvällstidningen såg ut att vara stressade. Det verkade som om de hade mer arbete med att förflytta sig mellan de olika kontoren i byggnaden än av den verkliga selsättningen, som bestod i att skriva reportage och att ringa i telefoner. Orsaken till detta spring var givetvis, att telefonnätet hade upphört att fungera, både internt som externt. Man hade ännu inte funnit felet, men televerket trodde, att det kunde bero på ett åsknedslag.

Mattias Andersson begav sig iväg till hissen på andra våningen. På vägen stötte han ihop med arbetskamraten och vänninnan Carina Ohlsson. De hälsade och påpekade för varandra, att telefoner inte är så dåliga när allt kommer omkring. Vad gjorde det att förbindelserna ibland inte var så bra, huvudsaken var ju, att man kom fram till den man ringde.

Mattias tryckte på hissknappen och trummade nervöst på hissdörren, samtidigt som han tittade ner på hissljuset i schaktet. Han funderade på meddelandet som kommit från chefredaktör Arvidsson. Denne hade med slarvig stil omedelbart bett Mattias att utan om och men bege sig till hans kontor på femte våningen. Att Mattias chef hade beordrat honom, berodde inte på att Arvidsson hade något viktigt på gång, utan mer på att Mattias var nonschalant till sättet. Mattias menade, att det som han gjorde nu skulle också göras färdigt, innan han började på nästa uppgift. Om det sedan var någon medarbetare eller självaste chefen som ville skjuta emellan med något arbete, som de ansåg viktigare, så brukade Mattias vanligtvis ignorera dem, genom att säga, att han inte hade tid. Man skulle kunna mena att han väckte till förtret för den som störde hans egen så personliga arbetsordning. Detta resulterade också i att Mattias ofta fick de sämre beställda arbetena.

Chefredaktör Arvidsson tog emot lika trevligt som alltid. Han tänkte i sitt stilla sinne att de mindre intelligenta människorna som Mattias skulle man visa sig välvillig emot. Mattias var också alltid medveten om sin chefs synsätt. Visserligen var det bara aningar, men det var väl grundade sådana, eftersom Mattias hade som hobby att studera psykologi.

- Du brukar skriva om natur och kultur? skrottade Arvidsson när Mattias steg in.

- Det är riktigt. Är det någon uppretad läsare som har.....?

- Nej då, inte alls.

Arvidsson satte sig ner igen och plockade tankfullt med sina papper. Han tänkte, att det skulle bli svårt att få någon reporter till det här uppdraget. Han visste, att han i smyg skulle bli utskrattad av vissa belackare på tidningen, om det kom ut vad han hade för arbete att erbjuda. Mattias kunde han emellertid lita på. Mattias var inte sådan att han pratade om vad som helst. Speciellt inte om något som folk kunde ha roligt åt.

- Jag har ett uppdrag åt dig.

- Jaha?

- Du ska upp till Jämtland.

- Nä, inte dit. Då blir man kallad lapp sen. Dessutom måste jag laga bilen. Frugan skall ha något att åka i, försökte Mattias ursäktande.

- Jo, men du är den ende jag har just nu, som kan utföra det här reportaget, sade chefen så övertygat som möjligt. - Jag försäkrar dig, att det är helt onödigt med ursäkter. Du vet ju inte vad uppdraget gäller än. Är du intresserad av naturfenomenen?

- Jovisst, sade Mattias och försökte verka likgiltig, trots att ordet hade fått hans medvetande att kikna efter luft. Men han måste ändå medge efter en stund att ämnet verkade intressant.

- Du ska till Änn. Det är ett litet samhälle som ligger vid en insjö med samma namn. Man har haft besynnerliga överflygningar där, i alla tänkbara dåliga väder. Vi misstänker att det är så kallade UFO:s. Ett vanligt flygplan skulle aldrig kunna flyga i ett sånt dåligt väder bland dessa fjäll. Dessutom har man iakttagit underliga ljusfenomen. Jag vill, att du under så lång tid som det behövs stannar däruppe, till dess att du har fått ihop ett reportage om saken. Du måste gå ifrån den vanliga dygnsrytmen, eftersom du får vara vaken på nätterna också. De flesta fenomen har inträffat då. På dagarna ska du knacka på varenda husdörr och interjuva folk för att ta reda på vad som verkligen har setts där i trakterna. Jag vill inte ha någon ljughistoria.

Mattias tyckte, att uppdraget verkade lätt och dessutom spännande. Detta var ju precis hans område. Mattias trodde inte på övernaturliga ting, men UFO:s var ju en smula verkliga ändå, eftersom så många hade iakttagit dessa fenomen. Man kunde inte bli annat än intresserad.

Den här gången sade inte Mattias att han inte hade tid, utan tackade istället sin chef och gick snabbt ut ur rummet med endast en tanke i huvudet, planeringen av resan upp till Jämtland.

Efter att slängt ner de viktigaste skrivmaterielen i attachéväsken, pussade han sin fru farväl. Han försäkrade henne, att bortavaron inte skulle bli alltför lång, vilket hans fru visste att det aldrig stämde.

Änn är en förtjusande idyll. Ser man över sjön från stationen i sydlig riktning finner man, Bunnerfjället och Kyrkstensfjället, vilka båda är ca. 1500 meter höga. I sydväst ligger Snasahögarna, som är nästan lika höga som de sydliga fjällen. I norr är det mindre fjäll, men landet höjer sig ändå betydligt över Ännsjöns nivå.

Järnvägen och väg E 75 går mot järnvägsstationen Storlien, tre mil bort, rakt i väster och vidare in i Norge till staden Trondheim. Mot öster går vägarna mot den välkända turistorten Åre. Ovanför Änn i backarna mot norr finner man: villor, stugor och bondgårdar. För turisterna finns många historier om Karl XII:s Karoliner. Deras gravmonument ligger också i slutningarna mot norr.

Det var alltså hit som Mattias Andersson var beordrad att åka för att skriva ett reportage om eventuella UFO-objekt. Mattias hade vid framkomsten uppsökt det beställda rummet mitt emot samhällets enda affär.

Fru Oskarsson visade stolt rummet. Hon förklarade, att det var det enda uthyrningsobjektet i byn som var utrustat med både TV och radio. Mattias tyckte förstas att båda apparaterna var en smula ålderdomliga, men han sa det inte.

Fru Oskarsson hade mycket att berätta. Det dröjde inte länge förrän Mattias styrde in samtalen på fenomenen som hade iakttagits i bygden. Fru Oskarsson sade, att även hon hade varit uppmärksam på det som hade inträffat. Hon hade vid ett tillfälle hört en kraftig detonation i riktning mot sjön klockan 03.00 en måndagsmorgon för fjorton dagar sedan. Nästa dag hade det visat sig, att en vak på femton meter i omkrets låg öppen ett 50-tal meter ut mot ön. Samtidigt med explosionen hade ett kraftigt ljussken lyst över Bunnerfjället under ca. tio minuter. Fru Oskarsson berättar vidare med en aning undran i blicken - hon förmodade att Mattias inte skulle tro det hon sade - att någon maskin av något slag upprepade gånger hade kommit inflygande från sjön, över stationen och vidare rakt mot norr i samma riktning som Karolinermonumentet.

Det hade hörts på ljudet, att det inte var ett flygplan av konventionellt slag. Man varken hörde propeller eller reamotorljud. Men, ljudet verkade ändå på något sätt bekant, ett avmätt och något dunkande läte.

Överflygningarna inträffade alltid mellan klockan 23.00 till 03.00 och det var alltid under dåligt väder. Man hade heller inte iakttagit några positionsljus på luftfarkosterna, men de som hört ljudet bedömde dess hastighet till ca. 100 km/tim.

Följande dag efter inkvarteringen gick Mattias runt i samhället och interjuvade folk i gårdar och hus. Cykeln han hade fått låna i affären var visserligen gammal och dessutom trögtrampad, vilket innebar att han fick gå uppför backarna, men däcken var nya. Vägarna var noggrant plogade och kantade av snövallar på bägge sidor.

Det var inte många som sett fenomenen och de som hade något att berätta visste egentligen inte så mycket. Det enda Mattias tjänade på att cykla omkring var, att hans intresse ytterligare hade väckts.

Mattias var hungrig efter dagsetappen. Klockan närmade sig 17.00 då det var middag. Denna bestod i stekt falukorv, bacon och spagetti, vilket han glupskt satte i sig. Mattias förklarade inte sina planer för värdinnan. Fru Oskarsson såg forskande på Mattias. Hon undrade väl vad det var för kuf, som bara frågade och lyssnade.

Efter middagen satte sig Mattias i sitt hyrda rum och skrev ned vad han informerats om under dagen. Mörkret hade redan klockan femton lagt sig över bygden. Väderlekstjänsten hade spått kraftig vind och ymnigt snöfall. Mattias tänkte, att det kanske skulle bli ett perfekt väder för observation av fenomen. Han beslöt sig att ge sig iväg ner till sjön klockan 23,00.

forts. nästa. nummer.

ANTIMATERIA

Antimateria har för första gången samlats upp och förvarats, meddelar den europeiska kärnforskningsorganisationen i Genève.

Flera hundra s.k. antiprotoner hölls kretsande i en maskin vid CERN i 85 timmar.

Antiprotoner har tidigare bara kunnat observeras flyktigt i bubbelkammare där deras livslängd varit omkring en tiotusendels sekund.

Antimateria är en sorts spegelbild av den vanliga materian. Det praktiskt intressanta och märkliga är att antimateria och vanlig materia ömsesidigt förintar varandra när de kommer i kontakt med varandra.

Teoretiskt utgör antimateria en sorts superbränsle, mångdubbelt effektivare än både uran och väte. Kunde man sammanföra materia och antimateria under kontrollerade former i en "reaktor" skulle man ha en i princip gränslös energikälla.

(en bomb med antimateria och materia som sprängämne skulle komma vätebomben att te sig som ett knallpulver)

Den antimateria man tagit fram har kostat dyra pengar, och som råvara har man använt vanlig materia. Den mängd energi som gick åt att tillverka några hundra antiprotoner kostade mer än den energi man eventuellt skulle kunna få ut genom att återförena antiprotoner med protoner.

Man antar emellertid att det skulle ute i världsrymden på sina håll kan finnas gott om antimateria.

Carl-Anton

EXPRESSEN 780825

Svensken Wille Wallin försvann i dödens triangel,
DÄR ÖVER 1000 MIST LIVET.

Vad är det egentligen som händer i dödens triangel,
farvattnet mellan Bernuda, Florida och Puerto Rico?
Sen 1945 har över 100 flygplan och båtar försvunnit
spårlöst. Inte den minsta vrakspillra har påträffats.

En svensk segelbåt påträffades 1969. Ordning och reda ombord men inte ett spår av ägaren.

De enda levande varelser som påträffats på sådana spökskepp är en hund och en kanariefågel. Men nu ska mysteriet med Dödens triangel lösas. I juni kommer en rysk-amerikansk expedition till platsen för att söka få fram svaret på gåtan.

En fråga är om de många försvinnandena kan ha något att göra med det vita vattnet i Golfströmmen.

Redan Columbus gjorde 1492 en anteckning i sin loggbok om det mystiska skenet från djupet som lyste upp vattnet i havsströmmen.

Vid en av de senaste rymdfärderna rapporterade de amerikanska astronauterna, att det sista ljus de såg från jorden kom från Golfströmmen. Man har också spekulerat om det kan ligga ett oerhört magnetfält på havsbotten i triangeln. Ett faktum är att kompasserna på flera flygplan "blivit helt tokiga" och bara snurrat i närheten av Bermuda-triangeln.

Det mest uppseendeväckande försvinnandet skedde den 5 december 1945. Fem amerikanska bombplan startade från sin bas i Florida för en övningsflygning ut över Atlanten. Sammanlagt var det 14 man ombord och flygningen var bestämd att vara i två timmar.

"VI VET INTE VAR VI ÄR..."

Efter en dryg timme kom ett nödrop från ledaren av den lilla eskadern. "Vi vet inte var vi är", ropade han. "Vi har helt förlorat kursen". "Flyg mot väster", uppmanade kontrollen vid flygbasen. "Vi vet inte var väster är", kom svaret. Och så till sist: "Herre Gud, vi är förlorade... Vi flyger över vitt vatten".

Det var det sista någon hörde från de fem planen. Minuterna senare startade en annan bombare med 13 ombord för att söka assistera kamraterna. Efter en halv timme rapporterade kaptenen; "Ser ingenting...stark vind på 3 000 meter..." Det var det sista nån hörde från den maskinen.

De sex flygplanen var som uppslukade av -något. En av de största räddningsaktioner någonsin sattes igång. Två hundra fartyg kammade under flera veckor genom hela triangeln och lika många flygplan patrullerade av praktiskt taget varje kvadratmeter av havsytan.

När man inställde efterforskningarna efter en månad hade man inte påträffat minsta spår av de sex planen. Inte minsta oljefläck hade hittats.

+ År 1947 försvann - lika spärlöst - ett plan från amerikanska armén. Året därpå försvann ett stort fyrmotorigt passagerarplan med 31 personer ombord och en DC 3:a på väg från Puerto Rico till Miami.

+ I januari 1949 försvann ännu ett 4-motorigt passagerarplan och 1950 en stor amerikansk Globmaster.

+ I februari 1952 kom turen till ett brittiskt passagerarplan med 33 personer ombord. Spärlöst borta sen radiokontakten plötsligt avbrutits.

+ En stor Super Constellation försvann i oktober 1954 i triangelns norra del med 42 ombord.

+ I november 1956 försvann ett spaningsplan från amerikanska marinen med 10 mans besättning

+ Därefter har 16 andra större flygplan och inte mindre än 19 mindre maskiner försvunnit i Dödens triangel. Inte minsta spår har påträffats efter något av planen.

VARFÖR LÄMNADEN SKEPPSHUNDARNA KVAR?

Mysteriet blir inte mindre om man tittar på den långa listan över fartyg som lika spårlöst försvunnit i triangeln de senaste hundra åren. Snarare fördjupas mysteriet av de mindre båtar som påträffats för fulla segel men utan en själ ombord.

Vad fick de ombordvarande att lämna sina farkoster? Varför gav sig 14 man - däribland en kvinna och ett litet barn - ifrån briggen Mary Celeste som stävade vidare för fulla segel?

Varför lämnade besättningen på lastfartyget Rubicon 1944 kvar skeppshunden när över 100 fartyg, stora på upp till 20 000 ton, små segelbåtar med rutinerade sjömän ombord har totalt försvunnit.

Över 800 människoliv har gått till spillo. Men hur?? Det är det problemet som den rysk-amerikanska expeditionen ska försöka lösa. Ett tjugotal specialutrustade fartyg ska utföra diverse prov, men det är ingen hemlighet att man främst kommer att koncentrera sig på frågan, om det verkligen finns ett gigantiskt magnetfält några kilometer under vattenytan i triangeln.

Under kriget utfördes i Philadelphia i USA ytterst hemliga experiment med magnetism. En jagare omgärdades med elektrisk utrustning och förvandlades till en jättemagnet när strömmen kopplades på. Efter en stund upptäckte man hur hela jagaren lystes upp av ett grönaktigt sken. När man ökade strömstyrkan blev fartyget plötsligt osynligt över vattenlinjen.

När man gjorde om experimentet ute till havs blev plötsligt en del av de ombordvarande också osynliga. En stund efter det strömmen kopplats av blev männen synliga igen. Men enligt en rapport blev plötsligt en man osynlig igen dagen därpå.

Mer om detta kommer i ett separat brev senare.

Det har inte sänkts teorier, mer eller mindre fantastiska, om vad som sker inom Dödens triangel. Finns det över huvud någon logisk förklaring på alla dessa fenomen? Eller måste man ta till det "övernaturliga"?

Man kan ställa sig frågan med skäl, när man tar del av en händelse som inträffade 1974. Ett flygplan, Boeing 727, var på väg från New York med passagerare till Miami. När planet befann sig i västra delen av triangeln observerade sju trafikledare i tornet i Miami maskinen som en prick på radarskärmarna.

Plötsligt försvann pricken och man slog nödlarm. Men innan några åtgärder hunnit vidtas - exakt tio minuter senare - landade planet normalt. Besättningen blev mycket överraskad, när man fick höra att man varit "borta" från radarn.

-Ni existerade helt enkelt inte under tio minuter, sa trafikledaren.

-Det hände absolut ingenting onormalt under flygningen, blev kaptens svar. Men han tystnade när han kontrollerade sitt armbandur. Det gick exakt tio minuter fel. Likaså den övriga besättningens klockor och kronometrar i planet.

En amerikansk författare ställer sig frågan: Flög planet ut genom en "dörr" i luften och hamnade i ett tidlöst rum?

Det är givetvis oundvikligt att också metafysiska aspekter gör sig gällande. Alla som tror på Flygande tefat förklarar, att det är UFO's från andra världar som helt enkelt trollar bort fartygen, flygplanen och människorna.

Men de ryska forskarna torde ha mera jordnära teorier. Enligt uppgift lär man ha konstaterat, att det förekommer roterande orkaner även under havsytan. På tusentals meters djup utvecklar de en otrolig kraft. Men även om fartygen och flygplanen blivit "nedsugna" av en sån kraft, hur kan man då förklara att inte minsta vrakspillra nånsin påträffats?

DET BLÅSTE FIN VIND DEN ÖDESTIGRA DAGEN.

I Bosöhamnen på Lidingö ligger en svart segelbåt med orange däck. Det är en Fidra av glasfiber, sex meter lång. Den ägs i dag av Magnus och Marianne Faxén som seglat henne de senaste åren i Östersjön.

Den har ett sällsamt förflutet och är - kan man säga - ett stumt vittne i mysteriet "Dödens triangel". Ty den 6 juli 1969 siktades hon vid Bermuda, lungt seglande men utan rorsman. Av ägaren, Wille Wallin från Stockholm, fanns inte ett spår.

På våren 1949 köpte Wille Wallin båten Goodwin som hon då hette, av den bekante seglaren Åke Mattsson, och döpte om henne till "Vagabond". Det är under det namnet hon återfinns i-listan av de många, oförklarliga försvinnandena väster om Bermuda.

Källa: Aftonbladet den 16/4 -77

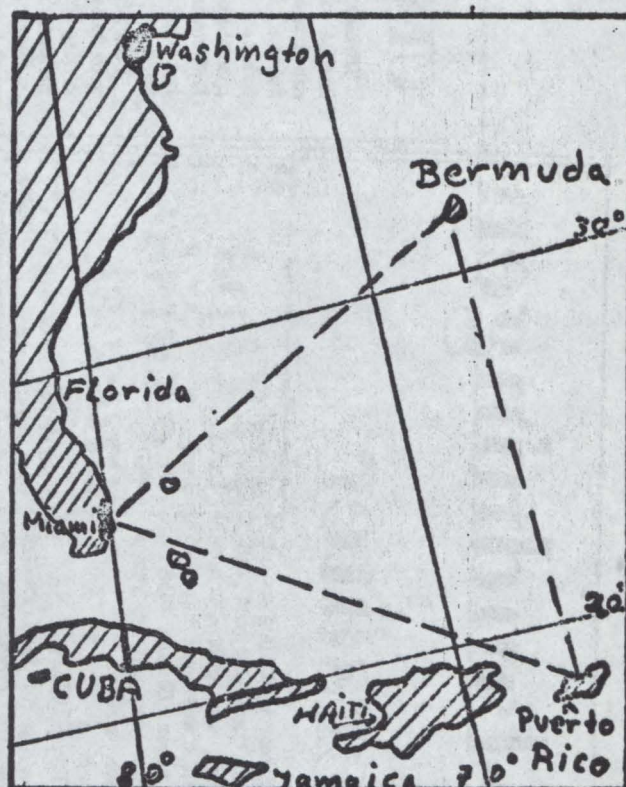
SALA AMATÖRFÖRENING
f. Tvärvetenskap
c/o MATS NILSSON
Ö. Thulegatan 43 733 00 SALA
Tel. 0224/121 82

Här har över 1000 människor försvunnit spårlöst. Lika oförklarligt som svensken Wille Wallin.

Inte en vrakspillra har påträffats efter de saknade fartygen och flygplanen.

UFO-INFORMATION skall snart plockas ihop och man behöver hjälp med detta. Kan du hjälpa till så gör det, varje gång ett nummer skall utges blir det stora förseningar p.g.a. personalbrist vid hopplöckningen. Ring till Carl-Axel Jonzon och anmäl dig till detta, så kan han ringa upp och meddela när det är dags.

Tel. till CAJ 0142/440 30

VIKING KOLLAR EINSTEIN.

Einsteins allmänna relativitetsteori skall prövas med hjälp av de amerikanska Vikingfarkosterna på planeten Mars. Experimentet ger ett tio gånger mer exakt resultat än varje tidigare försök att verifiera teorin.

Provet omfattar mätning av den tid (ca 42 min) det tar för radiosignaler att gå från jorden till instrumenten på Mars och åter. Försöken utförs just när planeten passerar bakom solen, sett från jorden.

Den relativistiska bromsningen intill solen förutsägs förlänga tiden för resan med 0,2 ms.

Radioutrustningen tillåter en tidsbestämning på 0,1 mikrosekunder när

Ny Teknik 16/77

- o - o - o - o - o - o - o -

Det finns saker som man måste vara fackman för att inte förstå.

Den falska UFO-landningen avslöjades vid Lersäter

En falsk UFO-landning avslöjades under lördagen vid Lersäter norr om Kolsva. Ett UFO hade rapporterats landa, men det visade sig vid undersökningen att så inte alls var fallet.

Händelsen inträffade som ett led i den träning UFO-intresserade ifrån hela landet genomgick under tre dagar. I ett späckat program hade man lagt in de avtryck som rapporterats in som en landning.

Ufologerna tog hand om platsen och spärrade av den för foto-grafering och dokumentering. En del fall har uppdragats då personer sökt bluffa och det gäller då för föreningens medlemmar att kunna avslöja eventuella

bluffförsök.

Hela 72 personer från Lund till Kiruna hade samlats vid Lersätergården för att få sina kunskaper utvidgade. Många hade redan tidigare deltagit i en kurs som anordnats av UFO-Sverige. Närmare 40 personer var emellertid med för första gången.

BILLIGT

Att man håller till med sina kurser utanför tätorterna har två orsaker. För det första får medlemmarna själva stå för alla kostnader och med en enklare förläggning kan kostnaderna hållas nere. Med 75 kronor för tre dagars vistelse fick alla medverkande mat och logi.

En fördel med att vara ute i naturen är att man kan ha verklighetstroga "föreläsningar"

för deltagarna. Med hjälp av militär sköts lysraketer och fallskärmsbloss upp över Lundby-sjön så att trakten var ljus som mitt på dagen. Sådana tillställningar kan knappast utföras i tätbebyggda områden.

UR EGEN FICKA

UFO-Sverige får inga statliga bidrag för sin verksamhet, då föreningen ännu så länge är för liten för att klara normerna för bidrag. Varje medverkande får själv stå för sina kostnader och det gäller i alla sammanhang. Om t.ex. UFO-fenomen rapporteras in får den som önskar undersöka dem ta pengar ur egen ficka för den nödvändiga dokumentationen.

Trots detta har man beslutat sig för att utöka UFO-kurserna. I fortsättningen kommer en nybörjarkurs att hållas under början av maj månad.

I Lersäter regnade det under lördagsnatten, varför det flygplan som skulle vara med och illustrera feltolkningar av UFO-fenomen inte kunde starta. En repetitionskurs för de mer avancerade medlemmarna kommer sedan att hållas under augusti månad.

UFO på Tekniska museet

Nu är det i praktiken klart att UFO-utställningen i Köping ställs ut på Tekniska museet i Stockholm. Föreningens ordförande Torwald Berthelsen har underhandlat med företrädare för museet och dessa har gett klartecken.

Vad som saknas i den här frågan är en namnteckning från museets chef.

Utställningen i Stockholm kommer att äga rum under februari och mars. Självtippar jag på 50.000 besökare. Jag vet att många inte tror på mig, men man trodde inte heller på att det skulle komma 10.000 personer till utställningen i Köping.

Utställningen i Stockholm blir fin PR för Köping om vi nu kommer att få fortsätta den här utställningsverksamheten, säger Torwald Berthelsen.

UFO-samling i Lersäter

Köpings UFO-förening ligger inte på sofflocket! Knappt har den lyckade UFO-expon placats ned, förrän nästa stora aktivitet sätter igång. Nu gäller det specialutbildning av ett 70-tal fältforskare vid en tredagars internatkurs på Lersätergården i helgen.

Under fredagen genomförs en grundkurs, och under lördag och söndag är det "repövning" för både nybörjarna och förra årets deltagare, som kommer från Kiruna i norr till Lund, i söder.

UFO-Sveriges fältforskare, har till uppgift att ta hand om utredning och uppföljning av inrapporterade UFO-fenomen i sina resp områden av landet. Av de rapporter, som kommer in till rapportcentralen i Köping, lyckas man klara upp och avskriva ca 80 procent, som misstolkningar av kända fenomen.

Misstolkningsfenomen kan tex under mörker vara olika flygplansljus, sovjetiska raketuppskjutningar, fallskärmsbloss

och liknande. Därför har teaviketen på utbildningen lagts på just praktisk demonstration av dessa ljusfenomen, och här medverkar inlämnat flyg och försvaret, med olika typer av lysgranater och fallskärmsbloss. Det kommer således att synas en hel del underliga fenomen över Lundby-sjön vid midnatt, natten till söndagen.

MÅNDAGEN DEN 11 SEPTEMBER 1978

TORS DAGEN

DEN 7 SEPT 1978

ARGANG 88 NUMMER 173

Tel. 0221/18400 • kr 1:75

VESTMANLANDS LÄNS TIDNING

LÖRDAGEN DEN 9 SEPTEMBER 1978

LÖRDAGEN DEN 9 SEPTEMBER 1978

I natt kommer förmodligen åtskilliga UFO-fenomen att rapporteras in från trakten kring Lundbysjön. Men ingen kommer att ta dem på allvar. Det är nämligen UFO-föreningen själv som ställer till med dem. UFO-föreningen i Köping har en kurs i helgen och natten till söndagen står ljusfenomen på schemat.

Föreningen har också bjudit in en gästföreläsare från försvaret. Det är överstelöjtnant Anders Hjulström som annars finns på Milostab Ö.

— Jag ska berätta lite om hur försvarets luftbevakning fungerar och vad den har möjlighet att göra och inte göra, säger han.

INGEN MÖRKLÄGGNING

— Vi har ett ganska friktionsfritt samarbete med ufologerna. Fast det är klart att många tror att vi sysslar med hemlighetsmakeri och håller inne med informationerna. Det gör vi inte alla.

Hjulström menar att försvarets syn på besök från andra världar är att så länge inget är bevisat betraktas alla observationer som misstolkningar. Även om folk inom försvaret också sett fenomen de inte kan förklara.

— Men personligen är jag inte

lika negativ. Jag tycker att detta är en mycket intressant fråga. Och om vi verkligen får besök utifrån är det ju i högsta grad en fråga som angår försvaret.

FÄLTFORSKARE

Kursen som UFO-föreningen håller har lockat ett tjuvtal intresserade. Efter kursen ska de kunna fungera som "fältforskare".

Thorvald Berthelsen

re". Det innebär att de utreder och följer upp inrapporterade UFO-fenomen i de områden av landet där de bor.

Av de rapporter som kommer in brukar man kunna avföra 80 procent som misstolkningar av till exempel flygplan, fallskärmsbloss och annat.

— Misstolkningar av olika naturliga företeelser är vårt största problem, säger ordföranden i Köpings UFO-förening Thorvald Berthelsen.

— Det är därför den här kursen är så viktig.

Det är andra året i rad den hålls och deltagarna är många. Så många att de flesta får sova på golvet i kursgården. Sängarna räcker inte till. Kursen började i går och två av dem som var med som elever var Christer och Annika Nordin.

INGA FANATIKER

— Jag har varit intresserad av sådana här fenomen ända sedan jag var en liten grabb, säger Christer som har lockat med sig sin fru till kursen.

— Jag har blivit intresserad av bara farten, säger hon. Jag är mest här för att jag är nyfiken och för att skaffa mig en plattform av kunskaper, säger hon.

Christer och Annika Nordin

Men några fanatiker är de inte. Det framhåller de ivrigt.

— Nej, det gäller att vara försiktig och kritisk i sådana här frågor, menar Christer.

FOTNOT: UFO betyder Unidentified Flying Object, oidentifierat flygande föremål.

UFO-Sveriges stödfond

23 90 52 — 4

UFO-Sverige har en särskild fond för bidragsgivning. Fonden förvaltas av en från organisationen fristående person. Medel ur fonden ställs på begäran av centralgruppen eller riksstämman till förfogande under förutsättning att behovet klart preciseras. Fonden skall i första hand anlitas för att täcka kostnader i samband med medlemstidning och administration samt i övrigt för att bidra till finansieringen av samtliga sådana åtaganden som UFO-Sverige stadgeenligt skall verka för. Bidragsgivare äger rätt till full insyn och kan på detta sätt utöva medkontroll över medlens användning. Revisorer granskar fondens förvaltning. Skriftlig årsrapport görs tillgänglig för samtliga aktiva och intresserade.